

[Finansministeren.]

påklage vurderingsmyndighedernes ansættelse.

Den foreslåede ordning skal som allerede nævnt først træde i kraft fra den 1. januar 1965. Det er naturligvis vanskeligt allerede nu at bedømme, hvorledes ejendomspriserne vil udvikle sig til den tid. Bl. a. under hensyn hertil indeholder forslaget en bestemmelse om, at ordningen skal tages op til revision inden den 1. januar 1970.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om kommuners forkøbsret til fast ejendom samt støtte til kommuners jordkøb.*

Nærværende lovforslag, der hører til det kompleks af lovforslag, for hvis baggrund statsministeren har gjort rede over for det høje ting, må først og fremmest ses i sammenhæng med det samtidig af landbrugsministeren fremsatte forslag til lov om ændringer i statshusmandsloven. Ved dette sidstnævnte lovforslag er der foreslået indført en almindelig forkøbsret for staten til fast ejendom, men landbrugsministerens lovforslag undtager netop fra den statslige forkøbsret ejendomme beliggende i områder, som ved byudviklingsplan er udlagt til inder- eller mellemzone. Baggrunden for denne undtagelsesbestemmelse er en erkendelse af, at kommunerne inden for disse områder så stærkt præger udviklingen ved jorderhvervelse til bebyggelsesformål, at det rimelige må være at henlægge en forkøbsret for det offentlige til kommunerne.

Også uden for inder- og mellemzoner findes områder, hvor der foregår en bymæssig udvikling, og hvor kommuner er aktive i virksomheden med at fremskaffe byggegrundet jord, og også her kan det findes hensigtsmæssigt, at en kommune kan opnå forkøbsret til ejendomme, der ligger inden for områder, der er planlagt til en forestående udvikling. Lovforslaget indeholder derfor også en bestemmelse om, at kommunerne kan opnå forkøbsret til nærmere bestemte ejendomme inden for områder, der ved byplan eller dispositionsplan er udlagt til bymæssig udvikling. Mange steder

er situationen i øvrigt allerede i dag den, at ejere, der ønsker at afhænde deres ejendomme, først henvender sig til kommunen, fordi denne vil være i stand til at yde en særlig stor kontant udbetaling.

Uden for de områder, hvor en bymæssig udvikling allerede er planlagt, har kommunerne også interesse i at kunne erhverve ejendom med henblik på mere langsigtede dispositioner, særlig fordi der derved er mulighed for at erhverve ejendommene til priser, der ligger nærmere den almindelige landbrugspris. Det kan naturligvis være ønskeligt, at kommunerne kan komme i kontakt med ejere, der netop påtænker at afhænde deres ejendom; men nogen almindelig kommunal forkøbsret kan man ikke støtte herpå. I sådanne tilfælde må man henvise kommunerne til at søge kontakt med statens jordlovsudvalg, der vil kunne gøre statens forkøbsret gældende med henblik på en videre overdragelse af ejendommen til kommunen. Det er i det hele taget forudsat, at der søges kontakt mellem kommunerne og statens jordlovsudvalg, således at den statslige forkøbsret ikke opgives, hvor en kommune er interesseret i dens opretholdelse. En kontakt er også velbegrunderet derved, at statens jordlovsudvalg i visse tilfælde vil kunne være en kommune behjælpelig med at tilvejebringe et mageskifteobjekt ved handel om en landbrugsejendom, ligesom omvendt kommunerne vil kunne være staten behjælpelig med at fremskaffe jord inden for de kommunale forkøbsområder.

De seneste års meget betydelige jordaktivitet har kommunerne stort set været i stand til at løse tilfredsstillende ved egne kræfter. De steder, hvor kommunerne har vist tilbageholdenhed med hensyn til at bidrage til udbuddet af byggegrunde, har typisk været sådanne, som udviklingen først nu er nået til, og hvor risikoen selv ved mere begrænsede jordkøb kan forekomme betydelig, så længe det videre forløb af udviklingen ikke kan overskues. I sådanne tilfælde kan det være rimeligt, at staten i områder, hvor man i særlig høj grad ønsker fremmet et udbud af byggegrunde, kan give kommuner tilsagn om at yde dækning for rentetab, der måtte indtræde, hvis den forventede udvikling alligevel udebliver. Så snart udviklingen er